

Dictum

De verordeningen (EG) nrs. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro, en 974/98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale regeling die bij de omrekening in euro van het bedrag van een heffing op de hoeveelheden meel, gries en griesmeel van zachte tarwe die worden geleverd of verwerkt voor menselijke consumptie, zoals die aan de orde in het hoofdgeding, dit bedrag hoger heeft gesteld dan het bedrag dat uit de toepassing van de omrekeningsregels van deze verordeningen zou zijn gevolgd, tenzij bij een dergelijke verhoging de door deze verordeningen gewaarborgde eisen van rechtszekerheid en doorzichtigheid worden geëerbiedigd, hetgeen betekent dat aan de hand van de betrokken regelgevende teksten duidelijk onderscheid kan worden gemaakt tussen het besluit van een lidstaat om dit bedrag te verhogen, en de omrekening van dit bedrag in euro. Het staat aan de verwijzende rechter om na te gaan of dit in het bij hem aanhangige geding het geval is.

(¹) PB C 315 van 10.12.2005.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 25 januari 2007 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Vestre Landsret — Denemarken) — Strafzaak tegen Uwe Kay Festersen

(Zaak C-370/05) (¹)

(Vrijheid van vestiging — Vrij verkeer van kapitaal — Artikelen 43 EG en 56 EG — Beperkingen van verwerving van landbouwbedrijven — Verplichting voor verkrijger om vaste woonplaats te vestigen op agrarisch erf)

(2007/C 56/14)

Procestaal: Deens

Verwijzende rechter

Vestre Landsret

Partij in de strafzaak

Uwe Kay Festersen

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Vestre Landsret — Uitlegging van de artikelen 43 EG en 56 EG — Nationale wetgeving die voor de verkrijging van een agrarisch erf als voorwaarde stelt dat de verkrijger er zijn vaste woonplaats vestigt

Dictum

1) Artikel 56 EG verzet zich tegen een nationale wettelijke regeling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, die voor de verkrijging van een agrarisch erf als voorwaarde stelt, dat de verkrijger er zijn vaste woonplaats vestigt.

2) Die uitlegging van artikel 56 EG is niet verschillend wanneer het verkregen agrarische erf geen levensvatbaar landbouwbedrijf is en het woongedeelte ervan in een woongebied ligt.

(¹) PB C 315 van 10.12.2005.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 18 januari 2007 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État — Frankrijk) — Confédération générale du travail (CGT), Confédération française démocratique du travail (CFDT), Confédération française de l'encadrement (CFE-CGC), Confédération française des travailleurs chrétiens (CFTC), Confédération générale du travail — Force ouvrière (CGT-FO)/Premier ministre, Ministre de l'Emploi, de la Cohésion sociale et du Logement

(Zaak C-385/05) (¹)

(Sociale politiek — Richtlijnen 98/59/EG en 2002/14/EG — Collectief ontslag — Informatie en raadpleging van werknemers — Berekening van minimumaantallen werknemers — Bevoegdheid van lidstaten — Uitsluiting van werknemers die tot bepaalde leeftijdscategorie behoren)

(2007/C 56/15)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Confédération générale du travail (CGT), Confédération française démocratique du travail (CFDT), Confédération française de l'encadrement (CFE-CGC), Confédération française des travailleurs chrétiens (CFTC), Confédération générale du travail — Force ouvrière (CGT-FO)

Verwerende partijen: Premier ministre, Ministre de l'Emploi, de la Cohésion sociale et du Logement

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Conseil d'État — Uitlegging van art. 3, lid 1, van richtlijn 2002/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2002 tot vaststelling van een algemeen kader betreffende de informatie en de raadpleging van de werknemers in de Europese Gemeenschap (PB L 80, blz. 29), alsmede van art. 1 van richtlijn 98/59/EG van de Raad van 20 juli 1998 betreffende de aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake collectief ontslag (PB L 225, blz. 16) — Verplichting tot informatie en raadpleging van de werknemers voor de ondernemingen waarvan het aantal werknemers een bepaald minimumaantal overschrijdt — Nationale wettelijke regeling waarbij de werknemers jonger dan 26 jaar niet worden meegeteld voor de berekening van het aantal werknemers